

РЕШЕНИЕ

№ 240

гр. С., 07.06.2022 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

РАЙОНЕН СЪД – С., IV СЪСТАВ, в публично заседание на трети юни
през две хиляди двадесет и втора година в следния състав:

Председател: Цанка Г. Неделчева

при участието на секретаря Галина Едр. Пенева
като разгледа докладваното от Цанка Г. Неделчева Административно
наказателно дело № 20222230200502 по описа за 2022 година

за да се произнесе съобрази:

Производството е образувано по повод жалба от ИВ. М. СТ. с ЕГН *****
от с. Л., общ. С., подадена чрез процесуален представител, против НП № 22-0804-
000334 от 10.03.2022 год., издадено от Началник група в Сектор „ПП” към ОД на МВР
- С., с което на жалбоподателя е наложено административно наказание „Глоба” в
размер на 2000,00 лева на основание чл. 178, ал. 1, т. 2, предл. 2 от Закона за движение
по пътищата (ЗДвП) за нарушение на чл. 146, ал. 1 от ЗДвП, административно
наказание „Глоба” в размер на 20,00 лева на основание чл. 185 от ЗДвП за нарушение
на чл. 150а, ал. 1 от ЗДвП и административно наказание „Глоба” в размер на 20,00 лева
на основание чл. 185 от ЗДвП за нарушение на чл. 157, ал. 6 от ЗДвП. Моли издаденото
наказателно постановление да бъде отменено в частта относно наложеното
административно наказание на основание чл. 178, ал. 1, т. 2, предл. 2 от ЗДвП или
алтернативно да бъде изменено в писмено предупреждение като се приложи
разпоредбата на чл. 63, ал. 4 от ЗАНН.

В с.з. жалбоподателят, редовно призован, се представлява от процесуален
представител, който поддържа жалбата, моли издаденото НП да бъде отменено в
обжалваната част и претендира направените по делото разноси.

В с.з. административнонаказващият орган, редовно призован, не изпраща
процесуален представител, който да изрази становище по жалбата. По делото е
постъпило писмено становище от процесуален представител на въззиваемата страна, в
което е отразено становището им по съществото на делото.

РП – С., надлежно уведомена на основание чл. 62 от ЗАНН, не изпраща представител.

Въз основа на събраните по делото доказателства, преценени в своята съвкупност и по отделно като безпротиворечиви и относими към предмета на делото, съдът намира за установено следното от **фактическа страна:**

На 16.02.2022 год. бил съставен АУАН, с фабр. № 464918 против жалбоподателя за това, че на 16.02.2022 год. в 10,09 часа в община С., на път граница М. – Г. – К. – П. – С. – К. – С. – Л. – Б., на км.418 посока гр. С. управлява товарен автомобил „Форд Транзит” с рег. № *****, като при проверката било установено, че СУМПС на водача е с изтекъл срок (06.02.2022 год.), представя АУАН GA447817 от 02.07.2021 год., заместващ контролния талон с изтекъл срок, в задната част на МПС са монтирани метални рамки с брезент, за което не представя документ за индивидуално одобрение при условия и ред, определени от Министъра на транспорта. В акта било посочено, че са нарушени разпоредбите на чл. 146, ал. 1 от ЗДвП, чл. 150а, ал. 1 от ЗДвП и чл. 157, ал. 6 от ЗДвП. Актът бил връчен лично на жалбоподателя на 16.02.2022 год. (л. 6 от делото).

Въз основа на акта било издадено процесното НП № 22-0804-000334 от 10.03.2022 год., издадено от Началник група в Сектор „ПП” към ОД на МВР – С., с което на жалбоподателя били наложени административно наказание „Глоба” в размер на 2000,00 лева на основание чл. 178, ал. 1, т. 2, предл. 2 от ЗДвП за нарушение на чл. 146, ал. 1 от ЗДвП, административно наказание „Глоба” в размер на 20,00 лева на основание чл. 185 от ЗДвП за нарушение на чл. 150а, ал. 1 от ЗДвП и административно наказание „Глоба” в размер на 20,00 лева на основание чл. 185 от ЗДвП за нарушение на чл. 157, ал. 6 от ЗДвП. В НП било отразено, че деянието не е маловажен случай по чл. 28 от ЗАНН, както и че при индивидуализация на наказанието бил съобразен чл. 27, ал. 2 от ЗАНН, предвид високата обществена опасност на деянието и неговият негативен отзвук сред останалите участници в движението. НП било връчено лично на жалбоподателя на 06.04.2022 год. (л. 5 от делото).

Горната фактическа обстановка съдът прие за безспорно установена от събраните по делото гласни и писмени доказателства. Въз основа на нея направи следните **правни изводи:**

Жалбата е процесуално допустима – подадена в законния срок от лице, имащо правен интерес от обжалване, а разгледана по същество е частично основателна.

Съгласно разпоредбата на чл. 84 от ЗАНН, доколкото в този закон няма особени правила за производството пред съда по разглеждане на жалби срещу наказателни постановления, се прилагат разпоредбите на НПК. В разпоредбите на чл. 314, ал. 1 и ал. 2 от НПК е предвидено, че въззивната инстанция проверява изцяло правилността на присъдата, независимо от основанията, посочени от страните; както и че въззивната

инстанция отменя или изменя присъдата и в необжалваната част, а също и по отношение на лицата, които не са подали жалба, ако има основания за това. В настоящия случай се касае за въззивно производство по своя характер и съдът следва да провери изцяло законосъобразността на издаденото НП независимо от основанията посочени в жалбата и в съдебно заседание от процесуалния представител на жалбоподателя.

По отношение на нарушението по чл. 146, ал. 1 от ЗДвП съдът констатира нарушения на процесуалните правила и то от категорията на съществените, които са основание за отмяна на НП, в тази част, поради което няма да се спира на това дали е доказано извършването на описаното в АУАН и НП нарушение от жалбоподателя или не. Както в акта, така и в наказателното постановление, следва изрично да е описано нарушението, както и обстоятелствата, при които е извършено и доказателствата, които го потвърждават. В НП следва да бъдат посочени и точно законовите разпоредби, които са били нарушени, т.е. описаното деяние следва да може да се подведе под конкретна правна норма, съдържаща състав на административно нарушение. Следва съгласно разпоредбата на чл. 57, ал. 1, т. 5 и 6 от ЗАНН да има единство между описанието на нарушението, обстоятелствата, при които е извършено и законните разпоредби, които са били нарушени. В конкретния случай и в акта, и в НП е посочено, че нарушението се изразява в това, че в задната част на МПС са монтирани метални рамки с брезент, за което не е представен документ за индивидуално одобрение при условия и ред, определени от Министъра на транспорта, което е квалифицирано, като нарушение на чл. 146, ал. 1 от ЗДвП. Съгласно цитираната разпоредба, изменение в конструкцията на регистрираните пътни превозни средства и индивидуално одобряване на пътни превозни средства, регистрирани извън държавите - членки на Европейския съюз, или друга държава - страна по Споразумението за Европейското икономическо пространство, се извършват при условия и по ред, определен с наредба от министъра на транспорта, информационните технологии и съобщенията. Следователно тази разпоредба е бланкетна и същата препраща към разпоредбите на Наредба № Н-3 от 18.02.2013 год. за изменение в конструкцията на регистрираните пътни превозни средства и индивидуално одобряване на пътни превозни средства, регистрирани извън държавите - членки на Европейския съюз, или друга държава - страна по Споразумението за Европейското икономическо пространство (обн., ДВ, бр. 21/2013 год.). Разпоредбата на чл. 146, ал. 1 от ЗДвП не съдържа състав на нарушение и същата не забранява изменението на конструкцията на регистрирани ППС, а го допуска при спазване на условия и ред определени в наредбата (в този смисъл Решение № 188/11.12.2019 год. по КАНД № 183/2019 год. по описа на СЛАС). Ето защо съдът намира, че дадената квалификация на нарушението в акта и в НП е непълна, доколкото не са посочени конкретните нарушения от жалбоподателя разпоредби на посочената наредба, което води до

неяснота относно приетото от административнонаказващия орган нарушение. Липсата на посочване на конкретната правна норма нарушена от жалбоподателя, води до незаконосъобразност на издаденото НП, в тази част, тъй като се нарушава правото на жалбоподателя да знае основанията за наложеното му наказание и да организира спрямо това адекватно своята защита. Разпоредбата на чл. 57 от ЗАНН е императивна, тъй като осигурява правото на защита на привлечения към административнонаказателна отговорност, в чието съдържание се включва и правото му да знае точно какво административно нарушение се твърди, че е извършил и в какво качество, за да може да организира защитата си в пълен обем. Административнонаказващият орган следвало да спази всички изисквания на нормите на ЗАНН, включително и чл. 57, ал. 1, т. 5 и 6 от ЗАНН, като неспазването на това изискване води до незаконосъобразност на наказателното постановление и същото следва да бъде отменено, в тази част само на това процесуално основание, без да се разглежда спорът по същество.

Съгласно разпоредбата на чл. 189, ал. 2 от ЗДвП, редовно съставените актове по ЗДвП имат доказателствена сила до доказване на противното. В хода на съдебното дирене по настоящото дело не беше оборена доказателствената сила на съставения АУАН относно констатираните нарушения на чл. 150а, ал. 1 от ЗДвП и чл. 157, ал. 6 от ЗДвП, а именно че жалбоподателят е управлявал лек автомобил, като СУМПС на водача е било с изтекъл срок (06.02.2022 год.) и е представил АУАН GA447817 от 02.07.2021 год., заместващ контролния талон с изтекъл срок. С оглед на което съдът намира, че жалбоподателят е извършил нарушения на чл. 150а, ал. 1 от ЗДвП и чл. 157, ал. 6 от ЗДвП, и следва да понесе предвидената в чл. 185 от ЗДвП административнонаказателна отговорност. Размерът на наложените административни наказания на жалбоподателя са в предвидения от закона размер и отговарят в пълна степен на вината и на допуснатите нарушения. Ето защо съдът намира, че следва да потвърди издаденото НП в тази му част като законосъобразно и обосновано.

В настоящия случай своевременно се явява искането на процесуалния представител на жалбоподателя за присъждане на разноските във вид на адвокатско възнаграждение, но същото е неоснователно. Съгласно разпоредбата на чл. 63д, ал. 1 от ЗАНН в производствата пред районния и административния съд, както и в касационното производство страните имат право на присъждане на разноски по реда на АПК. В разпоредбата на чл. 144 от АПК е предвидено, че за неуредените в този дял въпроси се прилага ГПК. В чл. 78, ал. 1 от ГПК законодателят е посочил, че заплатените от ищеца такси, разноски по производството и възнаграждение за един адвокат, ако е имал такъв, се заплащат от ответника съразмерно с уважената част от иск. Видно от приложения по делото Договор за правна защита и съдействие е договорено възнаграждение в размер на 300,00 лева, но в същото няма отразяване, че то е заплатено на адвоката. Освен това до приключване на съдебното дирене не са

представени писмени доказателства, че договореното възнаграждение е заплатено, както и не е представен списък с разноси. Ето защо съдът следва да отхвърли искането на процесуалния представител на жалбоподателя за присъждане на направените по делото разноси, като неоснователно.

Предвид изложеното, съдът

РЕШИ:

ОТМЕНЯ Наказателно постановление № 22-0804-000334 от 10.03.2022 год., издадено от Началник група в Сектор „ПП” към ОД на МВР - С., *в частта* с което на ИВ. М. СТ. с ЕГН ***** от с. Л., общ. С., е наложено административно наказание „Глоба” в размер на 2000,00 лева на основание чл. 178, ал. 1, т. 2, предл. 2 от ЗДвП за нарушение на чл. 146, ал. 1 от ЗДвП, като **НЕЗАКОНОСЪОБРАЗНО**.

ПОТВЪРЖДАВА Наказателно постановление № 22-0804-000334 от 10.03.2022 год., издадено от Началник група в Сектор „ПП” към ОД на МВР - С., *в частта* с което на ИВ. М. СТ. с ЕГН ***** от с. Л., общ. С., са наложени административно наказание „Глоба” в размер на 20,00 лева на основание чл. 185 от ЗДвП за нарушение на чл. 150а, ал. 1 от ЗДвП и административно наказание „Глоба” в размер на 20,00 лева на основание чл. 185 от ЗДвП за нарушение на чл. 157, ал. 6 от ЗДвП като **ЗАКОНОСЪОБРАЗНО**.

ОТХВЪРЛЯ искането на процесуалния представител на ИВ. М. СТ. с ЕГН ***** от с. Л., общ. С. за присъждане на направени по делото разноси в размер на 300,00 лева като **НЕОСНОВАТЕЛНО**.

Решението подлежи на обжалване с касационна жалба пред СлАС в 14 – дневен срок от съобщаването му на страните.

Съдия при Районен съд – С.: _____